

Hiihtokeskusvertailussa kova kolmikko

1.5.2022 6.00

Kun Suomessa rinteet alkavat tuntua nyppylöiltä, voi katseen kääntää Eurooppaan, jossa vuoret ovat korkeampia ja rinteet pidempiä. Vertasimme kolmea Itävallan hiihtokohdetta keskenään.

1. SAALBACH-HINTERGLEMM

Noin sata kilometriä Salzburgista lounaaseen sijaitsevaan Saalbachiin palaavat laskettelijat aina uudelleen. Hiihtokohde on kehittynyt vuosien saatossa huimasti. Ne, jotka ovat joskus vierailleet tässä viehättävässä kylässä eivät löydä muuta entistä kuin rinteet, muutamia vanhoja taloja ja perinteisen paikallisen mutkattoman ja leppoisan meiningin, *Stimmungin*.

Kylä levittäytty kilometrin korkeudella molemmin puolin Saalach-jokea ja hiihtoalue päättyy laakson pohjukassa Hinterglemmin kylään. Suksilla pääsee idässä Leogangiin, joka on oikeastaan oma hiihtoalueensa, mutta niin sanottu *skicircus*-lippu kelpaa sielläkin. Saalbachia markkinoidaan hiihtosirkuksena, jossa alueita voi kiertää miten päin haluaa. Näin ei kuitenkaan aivan ole. Limbergalmilta pääsee alas ja jatkamaan tien yli Leogangiin vievälle hissille, mutta ensin mainittuun paikkaan ei ole vielä hissiyhteyttä. Muuten alueella voi suunnitella oman hiihtoreittinsä ja kiertämisen voi aloittaa jollakin kolmesta huipulle vievällä hissillä. Ankkurihissi on käytössä vain muutamassa harjoittelu- ja lastenrinteessä ja huipulle nouseaan joko kahdeksan hengen kabiinissa tai rinnejunalla. Hissipysäkki on myös matkan puolivälissä.

Laskettelupäivän voi aloittaa myös suuntaamalla bussilla Hinterglemmiin, josta edelleen kohti huippua.

Istumahissin kuomun
voi kääntää suojaksi
tuulta ja tuiskua vastaan
ja joissakin on jopa
lämmitetyt istuimet.

Lähes kokonaan on käytöstä poistettu ankkurihissit, joissa takavuosina laskettelija joutui kärvistelemään jalat maitohapoilla parikin kilometriä ennen pääte pistettä. Käytössä on kaikkiaan 55 erilaista hissiä, jotka takaavat joustavan ylösmenon. Tosin ruuhkia on suosituimmilla rinteillä ja varsinkin viikonloppuisin. Hinterglemmin Spiegleckogelin puolelta voi laskea suoraan hissille ja nousta taas ylös.

Helmikuussa alkavan hiihtosesongin myötä riittää ruuhkia.

Rinteet sopivat pääosin vähän laskeneellekin. Vaikeita mustia rinteitä on 15, punaisia 95 ja sinisiä 90 kilometriä. On syytä muistaa, että Itävallassa punainen rinne on Suomen vastaavaa jonkin verran haastavampi. Pisin lasku on noin seitsemän kilometriä ja huimin on Schattbergiltä lähtevä neljän kilometrin lasku, jossa on pudotusta vähän yli kilometri.

Rinteet ovat leveitä ja yleisesti ottaen hyvin hoidettuja. Miinuksena voi pitää kapeiden siirtymärinteiden määrää. Niitä on käytettävä päästäkseen alueelta toiselle.

Varsinkin sesonkina
mäet kuluvat nopeasti ja
iltapäivällä rinne alkaa olla
melko puuroinen.

Kannattaakin lähteä liikkeelle aamulla varhain ja nousta saman tien huipulle saakka. Huipulta voi lasketella puoleenväliin ja vaihtaa välillä rinnettä. Kun päivä on täysi, pääsee lähes jokaiselta loppulaskupaikalta suksibussilla ilmaiseksi takaisin keskustaan.

Saalbachissa on asukkaita noin 4000 ja matkailijoita talvella kymmeniä tuhansia. Kylä on vuosien mittaan levinnyt kohti Hinterglemmiä, joka on kasvanut omaksi kyläkseen kaikkein palveluineen. Tyypillisessä itävaltalaiskylässä varsinkin vanhat kivi- ja puurakennukset ovat erityisen viehättäviä. Kauppoja, urheiluvälineliikkeitä ja ravintoloita riittää niin kylässä kuin rinteilläkin. Menopaikoista lieene kuuluisin Hinterhagalm, jossa klassikkoajanviete on monotanssit Jägerteen vauhdittamina. Monen muistoissa oleva Haus Kathrin ei ole enää entisensä Jägerteen suhteen. Vanhan reseptin mukaan Jägertee valmistettiin kahdesta desilitrasta 80-prosentista Stroh-rommia, lusikallisesta farinisolakeriä, tilkasta obstleria ja teetä vain mauksi. Knödelsuppe tai eksoottisempi Germknödel lämmittää ja antaa energiaa rinteeseen. Lasketteluun jälkeen nautitaan perinteisiä paikallisia herkuja, Wienerschnitzeliä tai Gordon Bleuta.

Matkustusajasta päättäessä kannattaa ottaa huomioon, että ravintola- ja hissilippujen hinnat ovat huomattavasti kalliimpia huippusesonkina kuin sesongin ulkopuolella. Saalbach tarjoaa hyvää laskettelua monentasoisille hiihtäjille toimivassa ja viehättävässä kylämiljöössä. Koska majoitus on usein keskustan ulkopuolella, on tiheään liikennöivä suksibussi tärkeä vaihtoehto. Matkat eivät kuitenkaan ole kovin pitkiä, joten iltarientoihin ja syömään pääsee kävelenkin.

SAALBACH-HINTERGLEMM

Asukkaita noin 3500

Rinnekilometrejä 200

Hissejä 55 kpl

Pisin rinne noin 8000 metriä

Suurin korkeusero 957 metriä

KIITÄMME

o Vaihtelevia rinteitä

o Toimivaa, ilmaista suksibussijärjestelmää

o Kompaktinkokoisia kyliä

o Hyvää palvelua

o Ruokapaikkatarjontaa

MOITIMME

o Siirtymärinteiden määrää

o Ruuhkia ala-asemilla

o Hintatasoa sesonkina

Talojen arkkitehtuuri hurmaa matkailijat.

Käsespätzle on tirolilaista hyvää ja täyttävää ruokaa.

2. ZELL AM SEE

Parinkymmenen kilometrin päässä Saalbachista, tien 311 varrella, on viehättävä Zell am See. Kaupunki sijaitsee kirkasvetisen Zellerjärven rannalla. Järven syvin kohta on 68 metriä ja se jäätyy harvoin, joten vesilinnut majailevat siellä läpi vuoden.

Itse 10 000 asukkaan kaupunki on 755 metrin korkeudessa.

Alue ei ole yhtä lumivarma kuin korkeammalla sijaitsevat kohteet, lisäksi osa rinteistä avautuu etelään.

Varsinkin keväällä lumi sulaa niistä nopeasti ainakin alarinteiltä. Zell am Seen historia ulottuu vuoteen 740, jolloin alueella oli jo asutusta. Kaupunkioikeudet se sai vuonna 1357, mikä näkyy katukuvassa. Sinne pääsee myös junalla. Linna, kirkko ja monet yli 200 vuotta vanhat rakennukset koristavat Zell am Seen kaupunkikuvaa. Kävelyalueella on kauppiaita, konditorioita ja kahviloita. Kaupunki ei ole rakentunut hiihtoalueen ympärille, vaan hiihtokeskus on noussut kaupungin kupeeseen. Zell am Seen hiihtomatka voi nauttia myös kulttuurista ja shoppailusta. Jos sää on huono, voi jäädä vaikka shoppailemaan. Majoitus on usein ylhäällä vuorella, mutta ilmainen posti- tai suksibussi auttaa kulkemisessa. Kalleimmat hotellit sijaitsevat kävelykatualueella.

Hissiasemia ei ole kaupungin keskustassa. Zell am Seessä lasketellaan ylhäällä, jonne vie kaksi hissiä; Schmittenhöhen tai Hirschkogelin kabiinit. Kaupungin ulkopuolelta Schüttdorfilta nousee vuorelle yksi hissinlinja. Sen alla kulkeva rinne sulaa keväisin ensimmäisenä. Erilaisia hiihtohissejä on 26, joista osa ankkurihissejä. Rinnekilometrejä on kaikkiaan 75, joista 25 on mustia, 25 punaisia ja loput sinisiä eli helppoja.

Kun hiihtää 2000 metrin korkeudessa koko päivän, on syytä muistaa, että alastulo ei ole aivan helppo.

Vain yksi sininen rinne tuo kaupunkiin ja loput ovat mustia. Lisäksi muut paitsi Sonnenalm ovat varjossa, joten rinteet ovat usein kovia. On syytä säästää voimia viimeiseen laskuun tai tulla kabiinilla alas, mikä on turvallisempaa.

Mikäli keskustarinteet eivät riitä tai lunta ei ole riittävästi, on lähellä Kaprunin lumivarma alue, jossa hiihdetään kesälläkin. Kaprunissa on 80 kilometriä eritasoisia rinteitä. Täälläkään ei jää nälkäiseksi, sillä rinneravintoloita on sopivasti ja kaupungissa perinteisiä itävaltalaisravintoloita runsaasti. Eksoottisempaa tarjontaa edustavat kiinalaista ja intialaista ruokaa tarjoavat ravintolat. Koska ollaan Saltzburgerlandin alueella, on ruokatarjonta hyvin samantapaista kuin naapurissa, Saalbachissa. After Ski on rauhallisempaa eikä kaupunkimiljöön suosi riehakasta menoa. Zell am Seessä voi hyvin yhdistää kaupunkiloman ja laskettelumatkan.

ZELL AM SEE

Asukkaita noin 10 000

Rinnekilometrejä 75

Hissejä 26 kpl

Pisin rinne 6500 metriä

Suurin korkeusero 1000 metriä

KIITÄMME

o Viehättävää kaupunkimiljöötä

o Ravintoloiden monipuolisuutta

o Saavutettavuutta junalla

o Ostosmahdollisuuksia

MOITIMME

o Helppojen alastulorinteiden puuttumista

o Rinteiden vähäistä määrää

o Hankalaa kulkua ala-asemille asuinpaikasta riippuen

o Epävarmaa lumitilannetta

3. SÖLDEN

Söldenin rinteillä on tilaa sesongin ulkopuolella.

Rinneravintolan pikatiski.

Ötztalissa sijaitseva noin 3900 asukkaan Sölden on ollut suomalaisen laskettelukansan kestopuosiikki jo kauan. Merkittävän syy alueen suosioon on lumivarmuus. Kun Itävallan muissa rinteissä ei ole lunta, sitä löytyy usein Söldenistä. Jos 1350 metrin korkeudessa olevassa kylässä ei ole lunta, voi nousta 3390 metriin Tiefenbachkogliin, jossa lunta on metrikaupalla. Lisäksi Rettenbachin ja Tiefenbachin jäätiköillä voi hiihtää jopa kesällä. Alueet ovat yhteydessä toisiinsa hisseillä ja hyvällä säällä voi laskea alueelta toiselle.

Jos mieli laskettelemaan jäätiköille, on otettava huomioon, että kylästä on pitkä matka sinne ja takaisin.

Söldenin rinteet ovat samalla puolella jokea. Vastaavanlainen kiertäminen alueen ympäri kuin Saalbachissa ei ole mahdollista. Mutta tämä ei juurikaan haittaa, sillä vain ensimmäiset nousut saattavat olla ruuhkaisia. Puoleenväliin eli varsinaiselle laskettelualueelle vie vain kaksi nopeaa kabiinilinjaa. Hochsöldeniin, josta voi jatkaa muilla hisseillä ylöspäin, pääsee vanhalla yhdenistuttavalla tuolihissillä. Koska Sessellift Hochsölden -kylttiä ei huomaa helposti, on hotelli Liebe Sonne hyvä maamerkki. Kyseinen hissi on jätetty paikalleen siksi, että hiihtotoiminta alkoi paikasta vuonna 1948. Hissi on uusittu 1955 ja toimii edelleen, joskin sen käyttö on melko vähäistä.

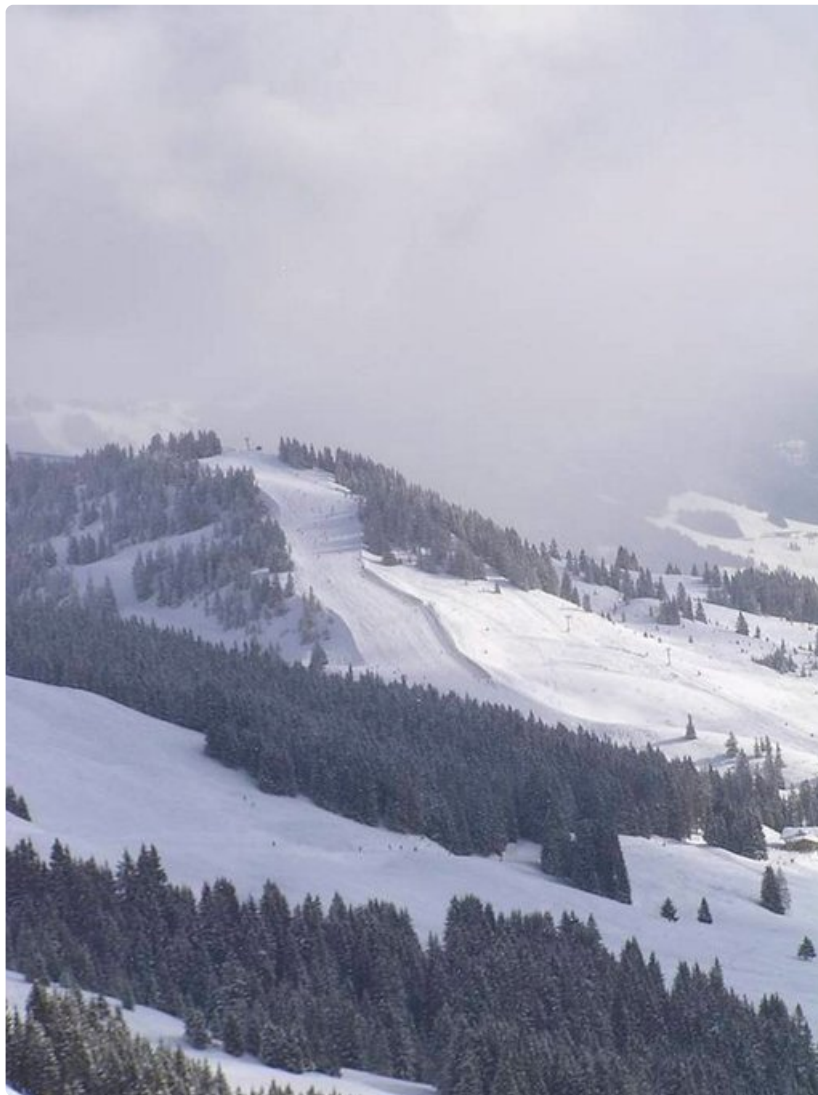
Kylästä nousee kabiini Giggijochille 2284 metriin. Siellä hissien verkosto levittäytyy hehtaarien rinnealueelle. Musta rinne numero 14 on vaikeusasteestaan huolimatta kohtuullisen helppo. Täältä on mahdollista nousta yli 3000 metriin Schwarzkoglille, josta on yhteys jäätiköille. On huomattava, että jäätiköiltä tullaan alas naapurialueen kautta. Rettenbachin laaksosta voi nousta hissillä takaisin Giggijochin puolelle tai sitten laskea alas Gaislachkoglin alueille. Sieltä pääsee takaisin Söldeniin suksi- tai postibussilla.

Kun kiertää kaikki kolme aluetta; jäätikkö, Giggijoch ja Gaislachkogel, on laskettelija noussut kolmesti yli 3000 metriin.

Retkestä käytetään nimeä BIG 3. Gaislachkoglin huipulle noustessa on puolimatassa vaihdettava toiseen kaapelijunaan. Uusi, noin 20 henkeä vetävä vaunu vie yli 3000 metriin, jossa on näköalatasanne ja ravintola. Sieltä alkaa myös punainen 10 kilometrin lasku, jolla on korkeuseroa 1675 metriä. Rinnekilometrejä on 148, joista jäätikön osuus on 36 kilometriä. Giggijochilta Söldeniin johtaa paikoin hieman kapea punainen rinne ja alas Gaislachkogliin pääsee helppoa sinistä rinnettä.

Hissejä on uusittu viimeisten 15 vuoden aikana ja ankkurihissejä korvattu istumahisseillä, joista suurimpiin mahtuu kerralla kahdeksan henkeä. Ankkurihissejä on käytössä jäätiköillä ja alarinteillä palvelemissa lapsilaskettelijoita. Hissejä on 33, joista osa todella pitkiä, mutta istuen matka taittuu miellyttävästi. Hissiverkosto on hyvin suunniteltu ja kattaa alueen hyvin. Rinteet pysyvät pitkään hyvinä korkeuden vuoksi, mutta myös siksi, että niiden rintamasuunta on itään, jolloin kevätaurinko ei niitä heti sulata. Keskitälven aamuaurinko ei paista rinteisiin, sen estää korkea vuori kylän toisella puolella.

Viehättävän Söldenin pääkadun varrella on elintarvikemyymälöitä, suksivuokraamoja ja ravintoloita. Tarjonta on runsasta ja huvipaikkoja sekä after ski -baareja riittää. Rinteissä kuulee puhuttavan monia slaavilaisia kieliä, etupäässä venäjää ja puolaa. Hississä aukeaa helposti taskumatin korkki ja "Nasdrowie" on yleinen toivutus. Ehkäpä kolarialtius on tuon "vahvistuksen" syytä. Muutamien liikkeiden kyltit ovat kolmella kielellä, saksaksi, englanniksi ja venäjäksi. Myös ravintoloiden ruokalistat ovat monella kielellä. Sölden on lähellä Tirolia, joten listoilta löytyy juustomakaroniannoksia, Käsepatzle ja Tiroler Gröstl -annoksia. Viime mainittu vastaa pyttipannua ja se on hyvää, mutta epäterveellistä. Kompaktinkokoinen kylä on helposti hallittavissa. Kuljetusverkko on nopea ja vuoroja riittävästi. Postibussilla tai Ötztal-linjalla pääsee

Siirtymärinne Saalbachissa voi olla parempi kuin moni päärinne Suomessa.

Schmittenhöhen terassi ja paanukirkko.

naapuriin, Hochgurgliin tai laaksossa sijaitsevaan Imstiin, jos etsii vaihtelua Söldenille.

SÖLDEN

Asukkaita noin 3900

Rinnekilometrejä 148

Hissejä 33 kpl

Pisin rinne 15 kilometriä

Suurin korkeusero 1970 metriä

KIITÄMME

o Leveitä rinteitä ja hoidettuja rinnealueita

o Lumivarmuutta

o Toimivaa hissiverkostoa

o Kompaktia kyläkokonaisuutta

o Hyviä palveluja

MOITIMME

o Ruuhkaa ala-asemilla varsinkin aamuisin ja sesonkina

Maittava lihafondue päättää loman Itävallassa.

Terassit täyttyvä auringon paistaessa.

Tarjolla neljän tähden majoitusta.